

— sisämarkkinoiden harmonisointivirasto on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tavaramerkkivapautta voidaan rajoittaa vain julkisen edun vuoksi, kuten kyseisen kohdeyleisön mahdollisen harhaanjohtamisen välttämiseksi. Tämä voidaan kuitenkin sulkea pois kyseisessä asiassa, koska sekä asiantuntijat että maallikot pystyvät erottamaan tavaramerkin 5 HTP systemaattisesta nimestä 5-hydroksi-tryptofaani.

Asiantuntijat kuten apteekkarit ja eläinlääkärit tietävät, että vain vähäiset muutokset kemiallisen nimikkeistön ilmaisuissa tai kemiallisissa kaavoissa voivat johtaa olennaisiin eroihin aineen rakenteessa. Nämä henkilöt käyttäisivät näin ollen ilman muuta edelleen asianmukaista kemiallista nimitystä, joka ei ole sama kuin tavaramerkki.

Myös "valistuneet", eli kyseisistä tuotteista kiinnostuneet maallikot ja kuluttajat tietävät, että kemiallisesta nimikkeistöstä johdetut erilaisten aineiden nimitykset eroavat toisistaan mahdollisesti vain vähän, mutta että pieni ero nimessä tarkoittaa suuria muutoksia näiden aineiden farmakologisissa, kemiallisissa ja fysikaalisissa ominaisuuksissa.

Maallikkoyleisö, jota kyseiset tuotteet eivät kiinnosta, ei myöskään voi yhdistää toisiinsa tavaramerkkiä 5 HTP ja ainetta 5-hydroksidi-tryptofaani, eikä sitä voida näin ollen myöskään johtaa harhaan.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) on esittänyt 20.5.2011 — RVS Levensverzekeringen NV v. Belgian valtio

(Asia C-243/11)

(2011/C 252/25)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Pääasian asianosaiset

Kantaja: RVS Levensverzekeringen NV

Vastaaja: Belgian valtio

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko henkivakuutuksesta 5.11.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/83/EY⁽¹⁾ 50 artikla, jonka 1 kohdassa säädetään, että jokaiseen vakuutus-sopimukseen sovelletaan yksinomaan sitoumusjäsenvaltion vakuutusmaksuihin kohdistuvia välillisiä veroja ja veronluonteisia lisämaksuja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta

myöhempää yhteensovittamista, ja jonka 3 kohdassa säädetään, että jollei myöhemmästä yhteensovittamisesta muuta johdu, jokaisen jäsenvaltion on sovellettava alueellaan sitoumuksia antaviin vakuutusyhtiöihin kansallisia säännöksiään, jotka koskevat toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on turvata 1 kohdan nojalla maksettavien välillisten verojen ja veronluonteisten maksujen periminen, esteenä eräistä veroista ja maksuista annetun lain 173 §:n ja 175 §:n 3 momentin kaltaisille kansallisille säännöksille, joiden mukaan vakuutuspalveluista (siten myös henkivakuutuksista) peritään vuotuista vakuutusmaksuveroa, jos vakuutuspalvelun kohteena oleva riski sijaitsee Belgiassa eli jos vakuutusnottajan vakinainen asuinpaikka on Belgiassa tai, vakuutusnottajan ollessa oikeushenkilö, jos oikeushenkilön toimipaikka, jota sopimus koskee, sijaitsee Belgiassa, ottamatta tällöin huomioon vakuutusnottajan kotipaikkaa sopimuksen tekemisen ajankohtana?

2) Ovatko henkilöiden ja palveluiden vapaaseen liikkuvuuteen jäsenvaltioiden välillä kohdistuvien esteiden poistamista koskevat yhteisön periaatteet, sellaisina kuin ne ilmenevät Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 49 ja 56 artiklasta, esteenä eräistä veroista ja maksuista annetun lain 173 §:n ja 175 §:n 3 momentin kaltaisille kansallisille säännöksille, joiden mukaan vakuutuspalveluista (siten myös henkivakuutuksista) peritään vuotuista vakuutusmaksuveroa, jos vakuutuspalvelun kohteena oleva riski sijaitsee Belgiassa eli jos vakuutusnottajan vakinainen asuinpaikka on Belgiassa tai, vakuutusnottajan ollessa oikeushenkilö, jos oikeushenkilön toimipaikka, jota sopimus koskee, sijaitsee Belgiassa, ottamatta tällöin huomioon vakuutusnottajan kotipaikkaa sopimuksen tekemisen ajankohtana?

⁽¹⁾ EYVL L 345, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Cluj (Romania) on esittänyt 23.5.2011 — Rikosoikeudenkäynti Rareș Doralin Nilașia, Gicu Agenor Gâncșă, Ana-Maria Opresania (fostă Șchiopu), Sergiu-Dan Dascălia ja Ionuț Horea Baboșja vastaan

(Asia C-248/11)

(2011/C 252/26)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel Cluj

Rikosoikeudenkäynnin asianosaiset pääasiassa

Rareș Doralin Nilaș, Gicu Agenor Gâncșă, Ana-Maria Opresan (fostă Șchiopu), Sergiu-Dan Dascălia ja Ionuț Horea Baboș

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko direktiivin 2004/39/EY⁽¹⁾ 4 artiklan 14 kohtaa ja 9–14 artiklaa tulkita siten, että niitä sovelletaan sekä niihin markkinoihin, joilla kauppaa pääasiallisesti käydään ja jotka ovat saaneet toimiluvan CNVM:lta [Comisia Națională a Valorilor Mobiliare (Kansallinen arvopaperiviranomainen)], että niihin markkinoihin, joilla kauppaa toissijaisesti käydään ja jotka vuonna 2005 sulautettiin ensin mainittuihin [– –] mutta joiden sen jälkeenkin on katsottu olevan säännellyistä markkinoista erilliset ilman, että niiden oikeudellista luonnetta olisi lainsäädännöllisin keinoin selvennetty?
- 2) Onko direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 14 kohdan säännöksiä tulkittava niin, että säännellyn markkinan käsitteen piiriin eivät kuulu sellaiset kauppapaikat, jotka eivät noudata direktiivin III osaston määräyksiä?
- 3) Onko direktiivin 2004/39/EY 47 artiklan säännöksiä tulkittava niin, että markkinoihin, joista vastaava kansallinen viranomais ei ole tehnyt ilmoitusta ja jota ei mainita säännelyjen markkinoiden luettelossa, ei sovelleta säännelyihin markkinoihin sovellettavaa oikeudellista sääntelyä, erityisesti markkinoiden väärinkäytön estämistä koskevia direktiivin 2003/6/EY säännöksiä?

⁽¹⁾ Rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta 21.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY (EUVL L 145, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 26.5.2011 — DTZ Zadelhoff vof, muu osapuoli: Staatssecretaris van Financiën

(Asia C-259/11)

(2011/C 252/27)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: DTZ Zadelhoff vof

Muu osapuoli: Staatssecretaris van Financiën

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kuudennen arvonlisäverodirektiivin⁽¹⁾ 13 artiklan B kohdan d alakohdan 5 alakohdan tulkittava siten, että sitä sovelletaan myös sellaisiin valittajan suorittamien liiketoimien kaltaisiin liiketoimiin, jotka tosiasiallisesti koskevat yhtiöiden omistamaa kiinteää omaisuutta ja kyseisen omaisuuden (välillistä) luovutusta, yksinomaan sen takia, että liiketoimien tarkoituksena ja tuloksena oli yhtiöiden osakkeiden luovutus?

- 2) Sovelletaanko kuudennen arvonlisäverodirektiivin 13 artiklan B kohdan d alakohdan 5 alakohdan toisessa luettelakohdassa säädettyä poikkeusta myös silloin, kun jäsenvaltio ei ole käyttänyt hyväkseen kuudennen arvonlisäverodirektiivin 5 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarjottua mahdollisuutta pitää aineellisenä omaisuutena osuuksia tai osakkeita, jotka antavat omistus- tai hallintaoikeuden kiinteään omaisuuteen?

- 3) Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko edellä tarkoitetuilla osuuksilla tai osakkeilla katsottava tarkoitettavan myös sellaisten yhtiöiden osakkeita, jotka suoraan tai välillisesti (tytäryhtiöiden (ja näiden tytäryhtiöiden) kautta) omistavat kiinteää omaisuutta, riippumatta siitä, hyödyntävätkö ne kiinteää omaisuutta sellaisenaan vai käyttävätkö sitä osana muunlaista yritystoimintaa?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1).

Valitus, jonka Densmore Ronald Dover on tehnyt 6.6.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-149/09, Densmore Ronald Dover v. Euroopan parlamentti, 24.3.2011 antamasta tuomiosta

(Asia C-278/11 P)

(2011/C 252/28)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Valittaja: Densmore Ronald Dover (edustajat: D. Vaughan, QC, barrister M. Lester ja solicitor R. Collard)

Muu osapuoli: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin tuomioistuinta

— kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-149/09 antaman tuomion riidanalaiset osat

— kumoamaan riidanalaisen päätöksen kokonaisuudessaan

— velvoittamaan parlamentin korvaamaan valittajalle tästä valituksesta ja kumoamiskanteen tekemisestä unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.